

OKRESNÁ PROKURATÚRA MARTIN
Vajanského nám. 1, 036 80 Martin 1

Číslo: 2 Pv 140/16/5506
EEČ: 2-40-89-2016

Martin 20.06.2016

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**

Trestný čin: Prečin Podielnictvo podľa § 231 odsek 1 písmeno a Trestného zákona číslo 300/2005 Zbierky zákonov v znení zákona číslo 1/2014 Zbierky zákonov

Rozhodol: prokurátor Okresnej prokuratúry Martin

Podľa § 215 odsek 1 písmeno b Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX

miesto narodenia: XXXXX

rodné priezvisko: XXXXX

trvalé bydlisko: XXXXX 6127/25, XXXXX XXXXX, Slovensko

väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- Prečin Podielnictvo podľa § 231 odsek 1 písmeno a Trestného zákona číslo 300/2005 Zbierky zákonov v znení zákona číslo 1/2014 Zbierky zákonov

na tom skutkovom základe, že:

dňa 13.12.2015 v čase okolo 10.00 hod. v unimobunke č. 16 v miestnej časti XXXXX v XXXXX kúpil od XXXXX a XXXXX 2 ks notebookov za sumu 40 EUR - 1 ks notebook zn. HP sivej farby a 1 ks notebook zn. Acer, čiernej farby, nezisteného typu a výrobného čísla, ktoré menovaní dňa 12.12.2015 odcudzili z bytu na XXXXX, XXXXX, pričom následne jeden z týchto notebookov predal neznámej osobe v presne nezistenej dobe v pohostinstve u XXXXX za sumu 130 EUR a to aj napriek tomu, že vedel o skutočnosti, že notebooky pochádzali z trestnej činnosti a to z krádeže, čím uvedeným konaním previedol na seba vec, ktorá bola získaná trestným činom spáchaným inou osobou,

lebo tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Odôvodnenie:

Poverený príslušník PZ XXXXX západ uznesením pod XXXXX z XXXXX podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku začal trestné stíhanie a súčasne podľa § 206 ods. 1 Trestného zákona vzniesol obvinenie XXXXX, nar. XXXXX v XXXXX, trvale bytom XXXXX XXXXX pre prečin podielníctvo podľa § 231 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

Po vykonaní všetkých potrebných úkonov za účelom objasnenia skutkového stavu veci, poverený príslušník v rámci prípravného konania predložil spisový materiál na Okresnú prokuratúru XXXXX s návrhom na konečné rozhodnutie veci – zastavenie trestného stíhania. Po preskúmaní uvedeného návrhu, ako aj na vec sa vzťahujúceho spisového materiálu som dospel k záveru, že trestné stíhanie vedené proti obvinenému XXXXX je potrebné zastaviť, nakoľko predmetný skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Dokazovanie bolo vykonané v dostatočnom rozsahu, pričom bol zistený nasledovný skutkový stav:

Obvinený XXXXX vo svojej výpovedi uviedol, že dňa 13.12.2015 sa v presne nezistenom čase po 15.00 hod. stretol pri moste pri firme XXXXX s dvoma jemu neznámymi chlapcami, ktorí mu ukázali jeden notebook, ktorý mali na predaj, XXXXX ho otvoril, zatvoril a opýtal sa na cenu. Oni mu povedali, že chcú zaň 20 EUR, taktiež mu povedali, že majú v ruksaku ešte jeden, ktorý mu dajú grátis. On sa ich opýtal či to nie je ukradnuté, taký chudý vysoký a bledší v tvári s malou briadkou mu povedal, že nie, že je to jeho. Tiež mu povedal, že k tomu majú aj komplet príslušenstvo /myš a nabíjačka/. Ten druhý chlapec sa len prizeral, stál ticho vedľa neho. XXXXX súhlasil, že notebook si zoberie. Nakoľko mal peniaze doma, tak jemu neznámych chlapcov zavolať k sebe domov, prišli k bunke č. XXXXX a pozval ich dnu. Doma sa nachádzala jeho žena spolu s malou 10 mesačnou dcérou. Žena mu ešte hovorila, aby to nebral, zdalo sa jej to čudné, že ten notebook predávajú lacno a ten druhý dávajú zadarmo. Vravela mu, že sú možno kradnuté a on sa opýtal ešte raz chlapcov, aby mu povedali pravdu, pričom obidvaja potvrdili, že notebooky nie sú kradnuté, ten s briadkou vravel, že je jeho a ten druhý dávajú zadarmo z dôvodu, že je už starý. XXXXX v tom čase nevedel, že ten druhý notebook nefunguje, že je pokazený. Z peňaženky vytiahol 40 EUR a povedal, že za to, že aby neboli škodní a že ten druhý dávajú zadarmo, tak každému z nich dal 20 EUR do ruky. Títo boli šťastní, veľmi mu ďakovali. Keď odchádzali tak im povedal, že dúfa, že ho neoklamali, pričom znovu ho utvrdzovali v tom, že notebooky sú ich. On sa nad tým nejako moc nepozastavoval, nakoľko notebooky mali príslušenstvo, myslel si, že keby boli naozaj kradnuté, tak by k nim nič nebolo, len notebook. Keby vedel, že notebooky sú kradnuté, tak by si vyššie uvedených chlapcov nezavolať do domu a poslal by ich preč. Oboch chlapcov videl prvý krát v živote, obidvaja boli dosť vysokí, štíhli, jeden mal bledšie krátke vlasy, jeden bol tmavší. XXXXX uviedol, že keď vyššie uvedení chlapci odišli tak sa jeho deti začali doma kvôli notebooku hádať tak sa nahneval a na druhý deň notebooky zbalil a chcel ich predáť. Skúšal záložňu no tam ich nepredal, lebo notebooky nebrali, že boli staré, tak oba notebooky predal u XXXXX v krčme pri železničnej stanici nejakému neznámemu chlapovi a povedal mu, že jeden nejde a nevie čo je sním. Tento notebook predal za sumu 130 EUR a za tieto peniaze kúpil dcére v záložni telefón. Po 1 až 2 mesiacoch ho vyhľadali

policaĳti, ktorí boli v uniforme v služobnom pomalovanom aute a títo prišli s tými dvoma vyššie uvedenými chlapcami, ktorí mu predali notebook. Keď vystúpili tak sa ho opýtali, že či ich pozná, on odpovedal, že áno, že sú to chlapci, od ktorých kúpil notebooky. Policaĳti sa ho opýtali, či ich ešte má, no on povedal, že nie. Policaĳti mu povedali, že notebooky boli kradnuté a on sa nahneval na chlapcov, že ho oklamali, že sa môžu hanbiť. Obaja chlapci pred policaĳtmi tvrdili, že aby sa nehneval, že ho oklamali. Pred policaĳtmi potvrdili, že nevedel o tom, že tie notebooky sú kradnuté.

Zo zápisnice o výsluchu svedka XXXXX vyplýva, že dňa 12.12.2015 spoločne so svojim kamarátom XXXXX ukradol z bytu na XXXXX 2 ks notebookov, za čo je riešený aj políciou. Dňa

13.12.2015 spolu s Dušanom išli na XXXXX, kde vedeli, že tieto notebooky rýchlo predajú. Boli to dva notebooky zn. HP a zn. ACER. Jeden bol celý čierny a druhý bol šedo - čiernej farby. Ako išli s XXXXX okolo 10.00 hod. na XXXXX, tak sa pri železničnom priecestí pri XXXXX stretli s nejakými deťmi. Opýtali sa ich, či nevedia o niekom, kto by kúpil dva notebooky. Jedno dievča dohodlo so svojim otcom, že by ich on kúpil a tak XXXXX potom toto dievča poskytlo číslo na svojho otca, ktoré si XXXXX uložil v telefóne. Keď odchádzali od detí smerom na XXXXX, tak XXXXX volal tomu chlapovi, ktorý im prišiel oproti ku schodom pri XXXXX v blízkosti XXXXXk. Po chvíli sa stretli, ten chlap bol róm a oni mu ukázali notebooky. Najprv chceli za každý jeden 50 EUR a keď povedal, že toľko nemá, tak sa dohodli na sumu 20 EUR za jeden. Keď sa stretli tak sa ich opýtal, že odkiaľ ich majú, pričom mu povedali, že sú ich. Nepovedali mu, že sú kradnuté ale tvrdili mu, že sú ich. Šli k nemu domov do bunky č. 16, doma mal ženu a jedno malé dieťaťko, tam si notebooky prezeral, k notebookom mu dali aj káble a jednu myš. On sa ich ešte opýtal, že či nemajú na predaj nejaký stromček, elektroniku alebo postieľku. Povedali mu, že takéto na predaj nemajú. Dostali za tieto notebooky od vyššie uvedeného róma každý po 20 EUR a oni mu dali notebooky. Po tomto odišli s XXXXX domov. Peniaze minuli pre vlastnú potrebu. Na záver výsluchu uviedol, že mu je ľúto, že pri prvom výsluchu klamal o tom, že obv. XXXXX povedali, že notebooky ukradli. Bol v depresii, bol za ním p. zástupca školy p. XXXXX, že prišli za ním policaĳti ho vypočúvať a tak uviedol to, čo uviedol. Celý predchádzajúci výsluch zo dňa 16.02.2016 je pravdivý, akurát pravda nie je v tom, že mu povedali o tom, že sú tie notebooky kradnuté. Skutočnosť je taká, že pri predaji sa o tom nezmienili, nepovedali mu to, že sú kradnuté, ale že sú ich. Teda kupujúci kupoval od nich notebooky v domnení, že tieto patria im.

Zo zápisnice o výsluchu svedka XXXXX vyplýva, že spoločne so svojim kamarátom XXXXX dňa 12.12.2015 ukradol dva kusy notebookov /jeden zn. HP a druhý ACER/ z bytu na Ul. XXXXX, ktoré patrili p. XXXXX. Vec rieši polícia. Na druhý deň po krádeži t.j. 13.12.2015 v doobedňajších hodinách išiel spolu s Mišom tieto notebooky predat' na XXXXX. Prvý krát stretli nejaké deti pri predajni potravín v blízkosti osobitnej školy XXXXX, pri takom malom podchode v blízkosti takej čínskej reštiky, ktorých sa opýtali, či by nevedeli o niekom kto by chcel kúpiť notebooky. Oni ich poslali na XXXXX do bunky č. XXXXX, nepovedali konkrétne za kým majú ísť. Keď šli ďalej smerom na XXXXX, tak pri železničnom priecestí stretli nejaké ďalšie deti, týchto sa opakovane pýtali, či nevedia o niekom, kto by chcel kúpiť notebooky, keď títo im povedali, že aby išli na XXXXX. Jedno dievča mu dalo telefónne číslo, údajne na jej otca, ktorý tieto notebooky kúpi. O cene sa s deťmi vôbec nerozprávali, XXXXX vytočil telefónne číslo a cestou na XXXXX

spolu telefonovali, načo mu on v telefóne povedal, že im ide oproti a stretnú sa pri schodoch ako sú XXXXX. Obaja sa báli ísť hore sami. Keď sa stretli, tak mu ukázali notebooky, on si ich prezrel a opýta sa, či sú funkčné. XXXXX mu povedal, že áno. Ten pán nemal pri sebe peniaze, volal ich k sebe do bunky, kde im dal 40 EUR. Tieto peniaze minuli pre rôzne drobnosti, väčšinou cukrovinky. K týmto notebookom mu dali aj nabíjačku na notebook a tiež aj myš ružovej farby. Uviedol, že keď sa ich chlap pýtal na notebooky, tak mu s XXXXX nepovedali, že sú kradnuté, povedali mu, že sú ich. Na otázku povereného príslušníka PZ, prečo v zápisnici zo dňa 16.02.2016 uviedol, že kupujúcemu rómovi povedali, že notebooky ktoré predávate ste ukradli a potrebujete ich predať, teda róm mal vedomosť o tom, že tieto notebooky majú byť kradnuté a dnešného dňa pri výsluchu uviedol, že mu nepovedali o tom, že notebooky sú kradnuté, ale mu tvrdili, že sú ich odpovedal, že pri výsluchu zo dňa 16.02.2016 sa asi nepochopili s vypočúvajúcim policajtom. On vždy myslel tak, že ten róm musel vedieť o tom, že to je kradnuté, nakoľko tie notebooky boli predávané príliš lacno na to, aby boli čisté. Keď si však riadne spomína, tak pri kúpe mu uvádzali, že sú ich, lebo keby mu povedali, že ich ukradli, tak ich nekúpi. V prvom výsluchu došlo len k nedorozumeniu medzi ním a pánom policajtom, zle sa pochopili a zle to označili. Pravda je taká, že pri predaji notebookov XXXXX prezývanému XXXXX tvrdili, že notebooky sú ich. Na záver uvádol, že mi je to ľúto, že došlo k takémuto nedorozumeniu, určite nechcel nejakým spôsobom vo výpovedi zavádzať a spôsobiť niekomu problémy.

Dňa 19.5.2016 bol na zápisnicu o výsluchu svedka vypočutý XXXXX, nar. 13.7.1995, ktorý vo svojej zápisnici uviedol, že pracuje ako referent s územnou a objektovou zodpovednosťou na Obvodnom oddelení PZ XXXXX - východ. Presný deň si už nepamätá ale bolo to asi niekedy v mesiaci február 2016 šiel na služobnom motorovom vozidle do mestskej časti XXXXX a to na adresu XXXXX XXXXX za XXXXX spolu s XXXXX a XXXXX, ktorý boli v tom čase podozrivý zo spáchania prečinu krádeže a porušovania domovej slobody. Po ich príchode na XXXXX sa stretli s XXXXX, ktorého sa opýtal či nevie náhodou niečo o dvoch notebookoch, ktoré mali vyššie uvedení dvaja chlapci ukradnúť načo mu on odpovedal, že kúpil asi v mesiaci december 2015, presný deň si už nepamätal, od vyššie uvedených dvoch chlapcov nejaké notebooky, ale to, že by boli kradnuté nevedel, načo aj XXXXX a XXXXX pred ním a pred XXXXX potvrdili, že keď mu predávali tie dva odcudzené notebooky, tak mu nepovedali, že sú kradnuté, teda XXXXX nevedel o tom, že sú to kradnuté notebooky. XXXXX sa opýtal XXXXX, či má ešte tie dva notebooky načo mu on odpovedal, že nie, že ich už predal a nevedel uviesť komu.

V zmysle ustanovenia § 231 ods. 1 písm. a) Trestného zákona sa podielníctva dopustí ten, kto nadobudne, drží, užíva, ukryje, na seba alebo iného prevedie, prenajme alebo prijme ako záloh vec, ktorá bola získaná trestným činom spáchaným inou osobou.

Na vyvodenie trestnoprávnej zodpovednosti páchatel'a za prečin je potrebné, aby konanie páchatel'a kumulatívne napĺňalo všetky znaky prečinu, t. j. formálne znaky (subjekt, subjektívna stránka, objekt, objektívna stránka), ako aj materiálny znak (závažnosť).

Objektívnu stránku trestného činu charakterizuje spôsob spáchania trestného činu a jeho následky. K obligatórnym znakom objektívnej stránky trestného činu patrí spôsob konania, následok trestného činu a príčinná súvislosť medzi konaním a následkom.

Subjektívnu stránkou trestného činu je zavinenie, teda vnútorný, psychický vzťah človeka k určitým skutočnostiam, ktoré zakladajú trestný čin, a to buď vytvorených páchatelom alebo objektívne existujúcich bez jeho pričinenia. Zavinenie môže mať formu úmyslu alebo formu nedbanlivosti. Podľa § 17 Tr. zák., pre trestnosť činu spáchaného fyzickou osobou treba úmyselné zavinenie, ak tento zákon výslovne neustanovuje, že stačí zavinenie z nedbanlivosti. Zavinenie musí byť dané v dobe činu. Predstavy, vedomosti, ako aj vôľa páchatela, ktoré nie sú dané v dobe činu, nemajú pre zavinenie význam.

Zo zákonných znakov trestného činu podielníctva podľa § 231 ods. 1 TZ kto „ukryje, na seba alebo iného prevedie“ vyplýva, že páchatel tohto trestného činu musí s predmetom útoku (t. j. cudzou vecou, ktorá bola získaná trestným činom spáchaným inou osobou) určitým spôsobom, nakladať, prípadne mať nad nim určitú dispozičnú moc. Prevedením na seba alebo iného podielnik získava moc nad vecou, ktorá bola získaná trestným činom. Vec možno previesť kúpou, darom, výmenou a pod.

Podstatným znakom tejto skutkovej podstaty je získanie veci trestným činom (nie iným deliktom) spáchaným inou osobou, t. j. odlišnou od podielníka. Predmetom útoku je cudzia vec získaná trestným činom inej osoby. Vec musí byť zadovážená iba trestným činom spáchaným inou osobou.

K pojmu vec podľa § 130 ods. 1 Trestného zákona sa rozumie a) hnutelná vec alebo nehnuteľná vec, byť alebo nebytový priestor, zvierá, ak z jednotlivých ustanovení tohto zákona nevyplýva niečo iné.

Pri tomto trestnom čine nie je rozhodujúce, akú hodnotu má vec, ktorá bola získaná trestným činom spáchaným inou osobou, alebo to, čo sa za takú vec zadovážilo.

K naplneniu subjektívnej stránky trestného činu podielníctva je potrebné, aby páchatel poznal všetky skutkové okolnosti rozhodné pre záver, že čin spáchaný inou osobou, ktorým bola vec uvedená v tomto ustanovení získaná, je trestným činom. O vec, ktorá bola získaná trestným činom spáchaným inou osobou, môže ísť vtedy, ak ten, kto vec ukryje, alebo na seba a alebo iného prevedie, sa žiadnym spôsobom, ani ako spolupáchatel v zmysle § 20 a ani ako účastník v zmysle § 21 ods. 1, nepodieľal na predikatívnom trestnom čine.

Z hľadiska subjektívnej stránky sa vyžaduje úmyselné zavinenie.

V zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. som vyhodnotil vyššie uvedené dôkazy, ako aj ostatné dôkazy obsiahnuté vo vyšetrovacom spise, jednotlivo i v ich súhrne, pričom som zistil, že v predmetnej veci nie sú naplnené všetky formálne znaky skutkovej podstaty prečinu podielníctva podľa § 231 ods. 1 písm. a) Tr. zák., a to pre absenciu subjektívnej stránky predmetného prečinu.

Po preskúmaní veci som dospel k záveru, že u obvineného nie je preukázané, že obvinený mal vedomostnú tak ani vôľovú zložku zavinenia, teda že obvinený chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom (priamy úmysel), resp. vedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozumený, (nepriamy úmysel).

Zavinenie je podstatnou náležitosťou každej trestnej zodpovednosti, čím je vyjadrená aj základná zásada trestného práva, že bez zavinenia niet trestného činu ani trestu. Keďže trestný čin podielníctva podľa § 231 ods. 1 písm. a) Tr. zák. je úmyselným trestným činom, úmysel musí byť jednoznačne preukázaný a musí v sebe zahŕňať skutočnosť, že páchatel' na seba previedol (kúpil) vec, ktorá bola získaná trestným činom spáchaným inou osobou, čo však vykonanými dôkazmi preukázané nebolo.

V konkrétnostiach poukazujem predovšetkým na tú skutočnosť, že nebolo preukázané, že obvinený mal vedomosť o tom, že predmetné notebooky pochádzajú z trestnej činnosti. Uvedené jednoznačne vyplynulo z výpovede svedkov XXXXX a XXXXX, pričom tieto výpovede sú podporené aj výpoveďou svedka XXXXX, ktorý potvrdil, že XXXXX a XXXXX pred ním a pred XXXXX uviedli, že keď mu predávali tie dva odcudzené notebooky, tak mu nepovedali, že sú kradnuté, teda XXXXX nevedel o tom, že sú to kradnuté notebooky.

Za takto zisteného skutkového stavu veci nie je možné potom konštatovať, že obvinený vedel o pôvode predmetných notebookov, čo v konečnom dôsledku znamená, že neboli naplnenie všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu podielníctva podľa § 231 ods. 1 písm. a) Tr. zák.

Podľa § 215 ods. 1 písm. b) Tr. por. prokurátor zastaví trestné stíhanie, ak nie je tento skutok trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti som teda dospel k jednoznačnému záveru, že skutok, ktorý sa kladie obvinenému za vinu nie je trestným činom, a keďže v danom prípade nie je možné konanie posúdiť ani ako priestupok alebo iný správny delikt, ani by nemohlo byť prejednané v disciplinárnom konaní, bolo potrebné v súlade s ust. § 215 ods. 1 písm. b) Tr. por. trestné konanie proti obvinenému XXXXX zastaviť.

V predmetnej veci som sa zároveň skutočnosťou, či v danom prípade zo strany XXXXX nedošlo k naplneniu skutkovej podstaty prečinu podielníctva podľa § 232 Tr. zákona.

V zmysle ustanovenia § 232 ods. 1 Trestného zákona sa podielníctva dopustí ten, kto ukryje alebo na seba alebo iného prevedie z nedbanlivosti vec väčšej hodnoty, ktorá bola získaná trestným činom spáchaným inou osobou, potrestá sa odňatím slobody až na jeden rok.

V zmysle ustanovenia § 125 ods. 1 Trestného zákona, škodou malou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 266 eur. Škodou väčšou sa rozumie suma

dosahujúca najmenej desaťnásobok takej sumy, t.j. najmenej 2.660,- eur.

Súčasťou spisového materiálu je aj uznesenie vyšetrovateľa PZ pod ČVS:ORP-6/2VYS-MT-2016 o začatí trestného stíhania vo veci prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že ml. XXXXX, XXXXX a XXXXX, nar. XXXXX dňa 12.12.2015 v čase okolo 22.40 hod. až 22.50 hod. v Martine na ul. XXXXX preskočili uzamknutý plot vysoký cca. 160-170 cm, vošli cez neuzamknuté dvere do budovy Živeny, vošli do suterénu budovy, kde sa nachádza byt, ktorý má v prenájme XXXXX, následne ml. XXXXX odcudzil notebook zn. HP nezisteného typu a výrobného čísla sivej farby, ktorý bol položený na parapetnej doske na chodbe bytu, XXXXX vošiel do obývacej izby bytu, kde odcudzil ďalší notebook zn. Acer nezisteného typu a výrobného čísla, čiernej farby, ktorý bol položený na konferenčnom stole, kde po tomto z bytu odišli tak, že znova preskočili uzamknutý plot, uvedeným konaním spôsobili škodu odcudzením 2 ks notebookov vo výške 250,- Eur a neoprávnene vnikli do obydľia nájomníčky bytu XXXXX.

Následne bolo z vyšetrovacieho spisu Okresného riaditeľstva PZ XXXXX pod XXXXX zistené, že boli vo veci bolo vypravované spol. XXXXX odborné vyjadrenie ohľadne objektivizovania hodnoty predmetných notebookov, keď podľa jeho záverov hodnota týchto nepredstavuje sumu predpokladanú ustanovením § 232 ods. 1 Trestného zákona, t.j. najmenej 2.660,- eur.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti som teda dospel k jednoznačnému záveru, že obvinený XXXXX sa nedopustil prečinu podielníctva zmysle ustanovenia § 232 ods. 1 Trestného zákona, nakoľko na seba nepreviedol z nedbanlivosti vec väčšej hodnoty, ktorá bola získaná trestným činom spáchaným inou osobou.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať u prokurátora okresnej prokuratúry do troch dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok.

JUDr. Miloš Gero
prokurátor